

de col·laboració

Dos homenatges reusencs a Joan Rebull (1949-1951)

L'any 1926, Josep Maria Prous i Vila va escriure, en l'article "Ciutats de Catalunya: Reus. Figueres" publicat a *La Veu de Catalunya* (28 de juliol), aquest paràgraf sobre el seu compatriota Joan Rebull:

"Quan li pregunten d'on és fill sempre respon que del Camp de Tarragona. Per això no viu a Reus. Quan de tant en tant hi ve s'hi fastigueixa i troba que totes les obres que es fan a Reus fan olor de dictadura. Això ho deia parlant de la il·luminació de la plaça de Prim. A En Rebull li passarà el mateix que a En Gaudí, que no deixarà cap obra a Reus. La gent tampoc l'entendria."

No cal dir que Prous va ser, en aquest cas, un mal profeta. Només cal anar a veure l'exposició oberta al Museu Comarcal Salvador Vilaseca i passejar per Reus per palesar fins a quin punt Rebull ha estat apreciat i admirat en la seva ciutat nadiua.

Entre la documentació personal de Salvador Vilaseca conservada al Museu Comarcal, hi hem trobat dos díptics corresponents a sengles sopars d'homenatge oferts a Joan Rebull fa cinquanta i quaranta-vuit anys. Ambdós impresos estan redactats en català i contenen, a més dels menús i altres curiositats, sengles dibuixets signats per l'artista com a record per al seu vell amic Vilaseca.

El primer sopar es va organitzar arran d'una exposició de diverses obres de Rebull realitzada en el Centre de Lectura entre el dissabte 19 i el dimarts 22 de febrer de 1949. En el llibre d'actes de la Junta Directiva del Centre hi ha diverses referències a l'organització, a càrrec de la Secció d'Art (presidida per Pere Vidiella), d'aquesta mostra artística. El dia de la clausura, per exemple, es fa constar en l'acta que "la Junta manifesta su complacencia por el éxito alcanzado en las dos últimas Exposiciones, la de Abanicos y la de esculturas de Rebull, en las que han desfilado la mayoría de nuestra población". El *Diario Español*, per la seva banda, destacà l'interès de l'exposició a Reus, "aprovechando una corta estancia en España" (18 de febrer), d'un dels seus "más grandes artistas que han triunfado en el mundo" (19 de

febrer). En conclusió, el *Diario* afirmava que la mostra havia tingut "un éxito sin precedentes" i que, a l'acte d'inauguració, l'artista havia tingut el suport personal del "Delegado de Cultura de nuestro Excelentísimo Ayuntamiento, del concejal encargado de Museos, de la Junta Directiva y de la Sección de Arte y de distinguidas y destacadas personalidades de nuestra ciudad" (22 de febrer). Tot i que l'imprès del menú no ho especifica, cal suposar que el sopar d'homenatge, a l'Hotel España, es va portar a terme la nit del dissabte 19.

El segon sopar, fet quasi tres anys després, va tenir una major entitat. L'imprès del menú n'especifica el motiu: Rebull havia obtingut el Gran Premi d'Escultura a la I Biennal Hispanoamericana d'Art celebrada feia poc a Madrid. En l'acta de la reunió de la Junta Directiva del Centre de Lectura del dia 3 de desembre de 1951, es fa constar que hom havia tramès una carta a Rebull "felicitándole por haber recibido el gran premio de escultura e invitándole a un banquete homenaje" i que l'artista havia comunicat al seu amic Joaquim Santasusagna que "había recibido la felicitación de este Centro y que aceptaba con gusto el ofrecimiento". Tot i que primer es va fixar la data del 15 de desembre, el sopar es va passar finalment al dia 22, tal com consta en el díptic del menú (presidit per una caricatura de Rebull feta per Casajuana). La Junta va voler donar el màxim ressò ciutadà a l'homenatge i va convidar "a las entidades Reus Deportivo, Club Natación, Reddis, El Círculo, Asociación Diana, Orfeo Reusenc, Grupo Filatélico, Asociación Excursionista, Cámaras Urbana y de Comercio, Centro de Iniciativas, Aero Club, Gremio de Avicultores y Presidentes de las Secciones", i particularment "a D. Salvador Sedó, Director de Radio Reus E.A.J. 11" (reunió del dia 17). El diari provincial va donar força protagonisme a l'homenatge públic de Reus "a un hijo que le honra y enaltece" (22 de desembre). El sopar, fet al Centre de Lectura però servit per l'Hotel Nacional, va comptar amb la

presència del governador civil (Joan Noguera), el president i el vicepresident del Centre (Enric Aguadé i Pere Cavallé), el president de la Cambra de Comerç Comarcal (Domènec Freixas), el director de l'Institut Pere Mata (Salvador Vilaseca) i "las personalidades más selectas del mundo artístico, literario y social de Reus". El president Aguadé (el *Diario* insisteix, curiosament, a dir-li "Aguadé") va fer un parlament en què recordà l'antiga relació de Rebull amb el Centre i l'artista, és clar, "agradeció en breve intervención el homenaje que se le tributaba". El mateix *Diario* ens informa que es van rebre nombroses adhesions, encapçalades "por una muy expresiva del gran acuarelista reusense Ceferino Olivé", i que en el vestíbul del Centre, mentre se celebrava el sopar, s'exposà "una obra del homenajeado, lograda a los doce años y que le valió un primer premio en uno de los certámenes organizados por el Centro de Lectura" (23 de desembre).

El sopar va tenir una seqüela inesperada: l'alcalde Ormosa, que s'havia retirat cap a les dues de la matinada, es va sentir malament quan ja era a casa seva i va morir un parell d'hores més tard. L'homenatge havia estat, doncs, el seu últim acte públic.